AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

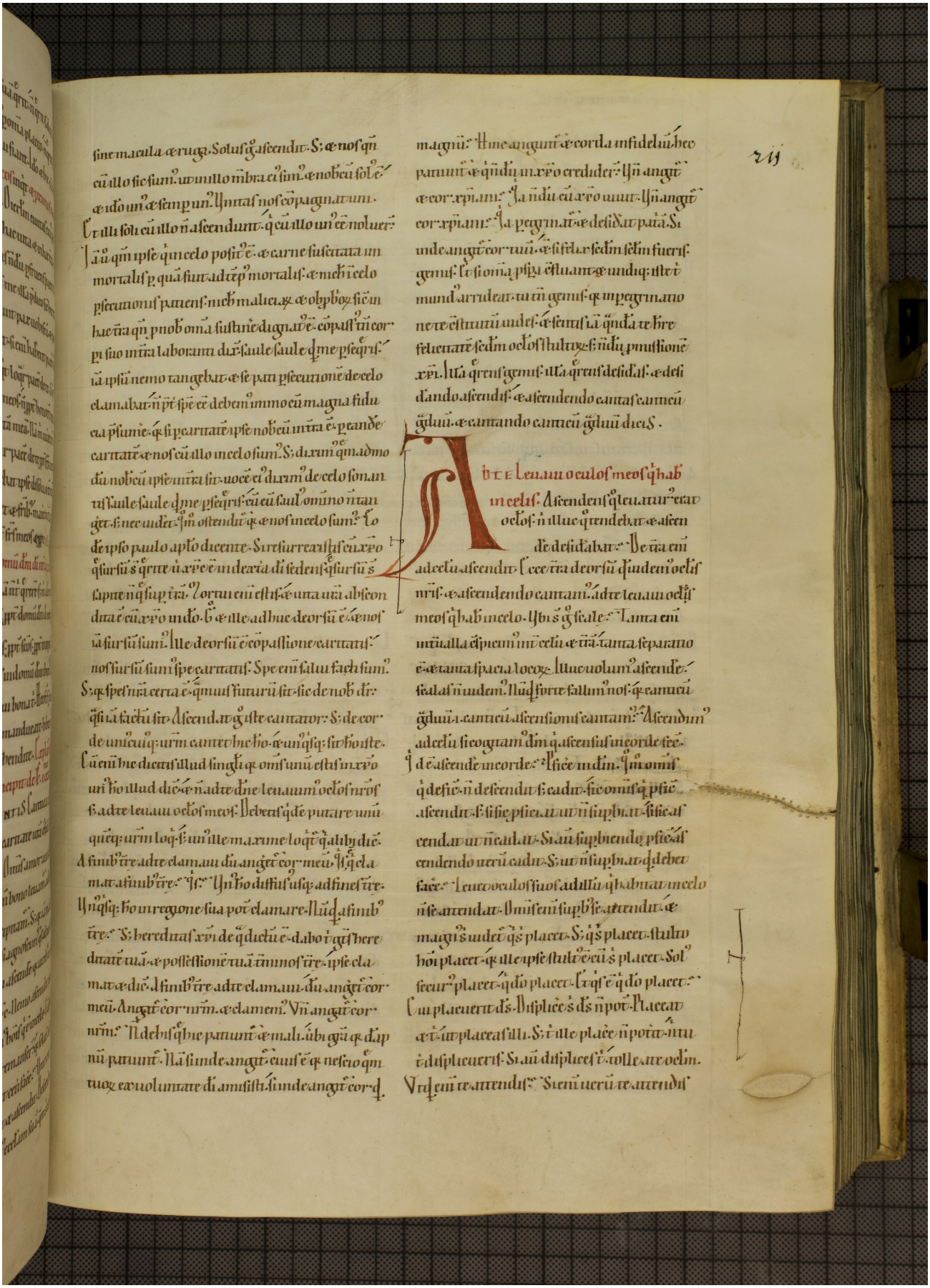

sine macula aeruga. Solus g̃ ascendit. S: & nos qn̄
cū illo sic sum⁹ uu illo m̄bra ei sum⁹ & nobcū solē
& ido un⁹ & sanp un⁹. Ynitas nos cōpagnat unum.
Cū illo solo cū illo n̄ ascendunt. q̄ cū illo un⁹ ē noluer.
Ja ū. qm̄ ipse q̄ in celo posit ē. & carne suscepta an
mortalis p quā fiunt ad tēp⁹ mortalis. & mēb̄ i celo
p secutionis patiens. mēb̄ malicia. & obprobio. sic in
hac tua qn̄ p nob omia sustinē digna ad ē. cōpass tui cor
pi suo m̄ta laborant dicit saule saule q̄ me persequis.
ita ipsū nemo tangebat. & se pati persecutionē de celo
clamabat. n̄ pt̄ spē ē debem⁹ immo cū magna fidu
cia p̄sumie. q̄ si pcartat ipse nobcū m̄ta ē. pe ande
cartat & nos cū illo in celo sum⁹. S: dicunt q̄ ad mo
dū nobcū ipse m̄ta sit. uocē ei audiunt⁹ de celo son. in
tus saule saule q̄ me persequis. cui cū saul omino n̄ tan
get. s: nec audet. Jm ostendit q̄ & nos in celo sum⁹. Lo
de ipso paulo aplo dicente. Si cū surrexistis cū xo
q̄ sursū s̄ q̄rite ubi xo est in dexta dei sedens. q̄ sursū s̄
sapite n̄ q̄ sup terra. Mortui enim estis. & uita uta abscon
dita est cū xo in deo. Cū & ille ad huc de orsū est. & nos
ita sursū sum⁹. Ille de orsū est cōpassione cartatis.
nos sursū sum⁹ spe cartatis. Spe enim salui facti sum⁹.
S: q̄ spes n̄ ita certa est. q̄ nunc futurū sit. sic de nob dic
q̄ si ita factū sit. Ascendat g̃ iste cantator. S: de cor
de unicuiq: urm̄ cantet hec ho. & unusq: sic ho iste.
Cū enim hec dicatis illud singli q omis unū estis in xo
uni ho illud dic. & n̄ adte dne leuauim⁹ oculos nr̄os
s: adte leuauim⁹ oculos meos. Debetis q̄ de putare unū
quēq: urm̄ loq̄. s: uni ille maxime loq̄t q̄ alibi dic.
A fimb̄ tē ad te clamau du. angit cor meū. Jsq̄ ela
mat a fimb̄ tē. Js. Yni ho diffusus usq: ad fines tē.
Yni q̄q: ho in regione sua pot clamare. Illud a fimb
tē. S: hereditas xpi de q̄ dictū est. dabo tibi gēes here
ditatē tuā. & possessionē tuā terminos tē. ipse cla
mat & dic. A fimb tē ad te clamau du. angit cor
meū. Angit cor nrm̄. & clamem⁹. Vni angit cor
nrm̄. Il debis q̄ hic paruum est & mali. ubi ētā q̄ dap
nū paruum. Illā sim de angit causē q̄ nescio qm
tuo. ex uolunta di amisisti. sim de angit cor. q.
magnū. Hinc angunt & corda infideliū. hec
paruum est q̄ nūdū in xo credidit. Yni angit
& cor xpiani. Ja indu cū xo unum. Yni angit
cor xpiani. Ja peregrinat. & desidat patria. Si
unde angit cor tuū. & si fidelis sedin sedin fueris.
gemis. Cōsiomia psiga est. uanitas & undiq: ultra
mund arrudeat. tu tū gemis. q̄ in peregrinatio
ne te est. tuū undes. & sentis ita q̄ nūda te hire
feliciatē sedim oculos stultitie. s: nūdū pmissionē
xpi. Ita q̄ reus gemis. ita q̄ reus desidas. & desi
dando ascendis. & ascendendo cantas cantica
gēlica. & cantando cantica gēlica dicis.

Ad te leuauī oculos meos q̄ hab
in celis. Ascendens q̄ leuatur erat
oculos. in illuc q̄ tendebat. & ascen
de desidabat. De ita enim
ad celū ascendit. Cecē ita de orsū q̄ iudeni oculis
nris. & ascendendo cantam⁹. ad te leuauī oculos
meos q̄ hab in celo. Ybi s̄ g̃ scale. Tanta enim
m̄ta alta est in m̄ celū & ita. tanta separatio
est. & tanta spacia locorū. Illuc uolum⁹ ascende.
scala s̄ iudem⁹. Illud forte fallum⁹ nos. q̄ cantica
gēlica. i. cantica ascensionis cantam⁹. Ascendum⁹
ad celū sic ogitam⁹ dim q̄ ascensus in corde tē.
Jd est ascende in corde. Sic ce in dim. Jm omis
q̄ de sic. n̄ descendit. s: cadit. sic omis q̄ p sic
ascendit. E si sic p sic. aut n̄ sup bit. sic as
cendat aut n̄ cadat. Si aut sup biendo p sic as
cendendo uerū cadit. S: ut n̄ sup bia q̄ debet
facere. Leuauī oculos suos ad illū q̄ habitat in celo
n̄ se attendat. Omis enim sup b se attendit. &
magis s̄ iudex q̄ s placet. S: q̄ s placet. stulto
hoi placet. q̄ ille ipse stult est. cui s placet. Sol
secur placet. q̄ do placet. Cū q̄ se q̄ do placet.
Cū placuerit d̄s. Displicē s d̄s n̄ pot. Placeat
ait. ut placeat illi. S: ut ille place n̄ potest. nisi
ut displicuerit. Si aut displicet ut. tolle aut oculos.
Vnq̄ enim te attendis. Si enim uerū te attendis